

РЕШЕНИЕ

№ 2976

гр. София, 01.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 25 състав, в публично заседание на 13.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3612** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Образувано е по жалба на Е. Б. С. от с.Г. – С. О., срещу ЗАПОВЕД № РД-09-145/20.03.2009г. на главния архитект на Р. „П.”- С. О.. С процесната ЗАПОВЕД, на основание чл.15, ал.10 ЗУТ, е постановен ОТКАЗ за допускане изработването на проект за изменение на плана за регулация и застрояване на с.Г., К.15, урегулирани поземлени имоти (УПИ) V-603 и VI-602.

Жалбоподателят излага доводи за недействителност на оспорвания административен акт като издаден в противоречие с материалноправните норми и в нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди, че по силата на действащия подробен устройствен план (ПУП) на с.Г. от собствения му имот - УПИ V-603, по регулация са придадени части към УПИ VI-602 и е променена вътрешната регулационна граница между двата имота. Претендира, че и до настоящия момент не са уредени сметките по регулация за придадените към УПИ VI-602 части от собствения му имот, във връзка с което е сезирал административния орган с искане за изменение на плана за регулация на с.Г., в частта за УПИ V-603 и УПИ VI-602. Излага доводи, че законно построената в УПИ V-603 сграда е на недопустимо отстояние от регулационната линия с УПИ VI-602 по действащия от 1985г. регулационен план. Моли съда да отмени оспорваната ЗАПОВЕД № РД-09-145/ 20.03.2009г. и върне административната преписка на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат възстановени направените по водене на делото разноски.

Ответникът – С. О., редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Р. „П.“-СО, редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни – Ю. Б. М., В. Е. С. и С. К. М., поддържат жалбата. Излагат доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт и молят съда да го отмени. Не претендират разноски.

Заинтересованите страни – Е. Т. М., М. Р. Д. и А. Р. М., лично и чрез процесуалния си представител А. М, оспорват жалбата. Излагат подробни доводи за нейната неоснователност. Твърдят, че със събраните по делото доказателства безспорно е установено, че парцелната и имотната граници между УПИ V-603 и УПИ VI-602 се препокриват и не са налице основания за промяна на регулацията между двата имота. Претендират да им бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят и заинтересованите страни – С. К., Ю. М. и В. С. са съсобственици на УПИ V-603 от К.15 по плана на с. Г. – СО. За установяване на това обстоятелство по делото са приети Нотариален акт за собственост на недвижим имот по давност (НА) № 3/ 11.12.1968г. (л.6); НА за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане № 25/ 13.02.1969г. (л.7-8); НА за дарение на недвижим имот № 62/ 27.07.2006г. (л.74) и Удостоверение за наследници №382/ 30.10.2008г. (л.75).

Заинтересованите страни – Е. М., М. Д. и А. М., са съсобственици на УПИ VI-602 от К.15 по плана на с. Г., което установяват с НА № 71/ 09.12.1960г. за собственост на недвижим имот по давност (л.126) и Удостоверение за наследници № 421/ 11.12.2008г. (л.126).

Административното производство е образувано по Искане вх.№ 9400-552/ 13.02.2009г. (л.48) на жалбоподателя С. за допускане изработването на проект за изменение на дворищната регулация за УПИ V-603 и УПИ VI-602. С Решение по т.8 от Протокол №5/ 10.03.2009г. Районният експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ) приема, че регулационната линия между УПИ V-603 и УПИ VI-602 е проектирана по имотна граница и няма основание за промяната ѝ.

Въз основа на Решението на РЕСУТ и на основание чл.15, ал.10 ЗУТ главният архитект на Р. „П.“ постановява процесния отказ за допускане на устройствена процедура.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ) с основна и допълнителна задачи. Заключение на вещото лице – инж.Д., не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, се установяват следните релевантни за спора факти: 1) към момента на постановяване на оспорвания административен акт е в сила кадастрален и регулационен план на местността „с.Г.“, одобрен със Заповед № РД-50-09-324/ 15.10.1985г.; 2) предходният план за местността е одобрен със Заповед № 320/ 1959г.; 3) Съгласно отразеното на Комбинирана скица №3, неразделна част от СТЕ – планът от 1959г. не е приложен и сметките по регулация не са уредени; 4) С действащия ПУП от 1985г. регулационната граница между процесните имоти е изместена с около три метра (на север-североизток) и към УПИ VI-602 са придадени

16.25 К.м.; 5) към момента на постановяване на оспорваната Заповед имотната граница между двата имота се препокрива с парцелната по плана от 1985г.; 6) на място границата между имотите е изградена и съществува по плана от 1959г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-09-145/ 20.03.2009г. на главния архитект на Р. „П.“ е административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК във вр. с чл.214 ЗУТ. Постановеният с процесния административен акт ОТКАЗ пряко и непосредствено засяга законните интереси на жалбоподателя, в качеството му на съсобственик на УПИ V-603.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, макар и не по изложените в нея доводи.

В съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност установени в чл.146 АПК и достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД № РД-09-145/ 20.03.2009г. на главния архитект на Р. „П.“ е НИЩОЖЕН административен акт, поради *материална некомпетентност на органа*, който го е постановил.

Видно от мотивите, изложени в Искането, сложило началото на административното производство, жалбоподателят твърди, че с плана от 1985г. към УПИ VI-602 са придадени по регулация части от съсобствения му имот - УПИ V-603. Претендира, че сметките по регулация не са уредени между собствениците на двата имота и на това основание е сезирал кмета на Р. „П.“ с процесното искане за изменение на съществуващата регулационна граница между УПИ V-603 и УПИ VI-602.

Предвид изложените от жалбоподателя факти и доколкото се претендира, че дворищнорегулационния план от 1985г. не е приложен поради наличие на неуредени сметки по регулация настоящият състав приема, че по същество административният орган е бил сезиран с искане по §8, ал.2, т.3 от *Преходните разпоредби на ЗУТ* (ПР ЗУТ), а не за промяна на границите на УПИ по реда и при условията на чл.15 ЗУТ, както е прието в оспорвания акт.

Съгласно приложимата норма на §8, ал.4 ПР ЗУТ изменението на дворищнорегулационния план по ал.2, т.3 - за поставяне на вътрешните регулационни линии между съответните имоти в съответствие със съществуващите имотни граници, се одобрява със *Заповед на кмета на общината*. С изр.2 на цитираната норма изрично са установени основанията за отказ за изменение на плана, който отказ отново следва да бъде постановен от главния архитект на общината.

С нормата на §1, ал.3 ДР ЗУТ е предоставена правна възможност кметът на общината да делегира свои правомощия по ЗУТ на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация.

По делото е приета Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. на кмета на СО (.43-47), издадена на основание чл.44, ал.1, т.1 и т.13 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и §1, ал.3 ДР ЗУТ. Видно от т. I.19. от тази заповед

кметът на СО е предоставил изрично компетентност на главния архитект на СО да одобрява измененията на дворищнорегулационните планове на основание §8, ал.4 ПР ЗУТ. Такава компетентност не е предоставена на главните архитекти на райони нито с цитираната Заповед за делегиране на права, нито по силата на закона.

В съответствие с принципите на служебното начало и истинност в административното производство, установени в чл.7 и чл.9 АПК и за да постанови законосъобразен административен акт административният орган е следвало на първо място да изясни какво е действителното искане с което е сезиран от жалбоподателя и във връзка с това кои са относимите факти от значение за правилното решаване на поставения пред него въпрос. Като не е сторил това административният орган неправилно е приел, че отправеното към него искане е за изменение на действащия регулационен план по реда и при условията на чл.15 ЗУТ, поради което и е постановил един нищожен административен акт извън материалната си компетентност, предоставена му със Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. на кмета на СО.

Като взе предвид, че компетентността на органа, издател на акта е абсолютна предпоставка за неговата действителност и същата следва да е налице към момента на неговото постановяване, съдът в решаващия си състав приема, че ЗАПОВЕД №РД-09-145/ 20.03.2009г. на главния архитект на Р. „П.” е нищожен административен акт, поради материална некомпетентност на органа, който го е постановил.

С оглед констатираната нищожност и на основание чл.173, ал.2 АПК съдът приема, че следва да изпрати преписката на компетентния, съгласно §8, ал.4 ПР ЗУТ във вр. с §1, ал.3 ДР ЗУТ и т. I.19. на Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г., административен орган – главния архитект на СО за произнасяне по Искането на жалбоподателя вх.№ 9400-552/ 13.02.2009г.

Съдът намира, че следва да укаже на административния орган, че в съответствие с принципите на истинност и служебно начало в административния процес последният е длъжен да изясни фактите от значение за случая като събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Преди постановяване на Заповед по §8, ал.4, изр.1 или 2 ПР ЗУТ административният орган следва да съобрази следните обстоятелства: кои са имотните граници между УПИ V-603 и УПИ VI-602; с какъв акт са определени регулационните граници между тези имоти; приложен ли е дворищнорегулационният план за процесните имоти в сроковете, установени в §6, ал.2 и ал.4 ПР ЗУТ, респективно уредени ли са сметките между собственците на имотите за придадени с действащия и предходния регулационни планове и заети части от имоти; налице ли са предпоставките на ал.6 или ал.7 на §8 за отказ за изменение на дворищнорегулационния план.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОБЯВЯВА за НИЩОЖНА ЗАПОВЕД № РД-09-145/ 20.03.2009г. на главния архитект на Р. „П.”- С. О..

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентния административен орган – главния архитект на С. О. за постановяване на Заповед по §8, ал.4, изр.1 или 2 ПР ЗУТ, в 14 дневен срок от влизане в сила на настоящото Решение.

ОСЪЖДА Р. „П.”-С. О., с адрес -1137 С., У.”С. Ш.” №52, да заплати на Е. Б. С., ЕГН – *, с адрес – гр.С., с.Г., У.”В. С.” №16, сумата от 360 (триста и шестдесет лева) – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА